

ogsaa Sparekasserne ind under denne Lovgivning. Allerede ved Lovforslagets første Behandling i Folketinget erklærede Ministeren sig rede til Forhandling om de foreslaaede Bindingsregler, og saadanne Forhandlinger blev ogsaa optaget i Udvalget med det Resultat, at Handelsministeren stillede Ændringsforslag om den forannævnte Nedsættelse af Bindingsprocenten. Betydningen heraf fremgaar af, at det i Henhold til Loven bundne Beløb derved formindskedes fra 90 til 65 Mill. Kr., beregnet paa Grundlag af Stillingen ved Udgangen af April 1943.

Fra *Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser* modtog det paagældende Folketingsudvalg en Skrivelse, i hvilken denne Organisation gjorde gældende, at den ansaa det for ganske upaakrævet, at der nu blev paalagt Sparekasserne nogen større Likviditetspligt end den i Sparekasseloven paabudte. »Sparekasserne kan naturligvis« — hedder det videre i Skrivelsen — »kun se med Sympati paa, at de ledige Penge holdes i den størst mulige Ro, saa at de øver det mindst mulige Pres paa Prisniveauet. Men man maa formene, at den Linie, som Sparekasserne hidtil har fulgt, nemlig i det store og hele at fastholde deres Indlaansrente for Penge paa almindelige Sparevilkaar og paa Opsigelse (3 Maaneder), netop har virket til at holde Pengene i Ro i Sparekasserne. Selv med det sidste Aars daarlige Kaar for Anbringelse af Sparekassernes Midler og den derved reducerede Indtjeningsevne har man af Hensyn til de nuværende Sparere og for ikke at svække Befolkningens Interesse for Opsparingen fastholdt den nævnte Linie for Indlaansrenten, og denne Linie agter Sparekasserne fremdeles at følge, saa længe det er dem muligt. Men denne Fastholden af Indlaansrenten anser Sparekasserne sig ikke i Stand til at fortsætte, dersom den i Lovforslaget paabudte Udvidelse af Likviditetskravet gennemføres. Med den ringe Margin imellem Udlaans- og Indlaansrente, som Sparekasserne i Modsætning til Bankerne arbejder med, vil det skærpede Likviditetskrav sikkert gennemgaaende nødvendiggøre en Nedsættelse af Indlaansrenten i Sparekasserne. Men herved vil Loven netop komme til at virke lige i modsat Retning af det, man ønsker, nemlig at holde Pengene i Ro. For det første maa det befrygtes, at de indestaaende Penge i nogen Grad vil søge bort fra Sparekasserne bl. a. til løs Anbringelse i Obligationer, hvortil kommer, at en Nedsættelse af Sparekasserenten i sig selv vil virke stimulerende paa Obligationskurserne. Men navnlig maa det anses for givet, at Sparekasserne i langt højere Grad end nu vil nægte at modtage Penge, som netop derved vil blive fristet til at gaa de gale Veje.« Ogsaa af denne Grund maatte Fælles-